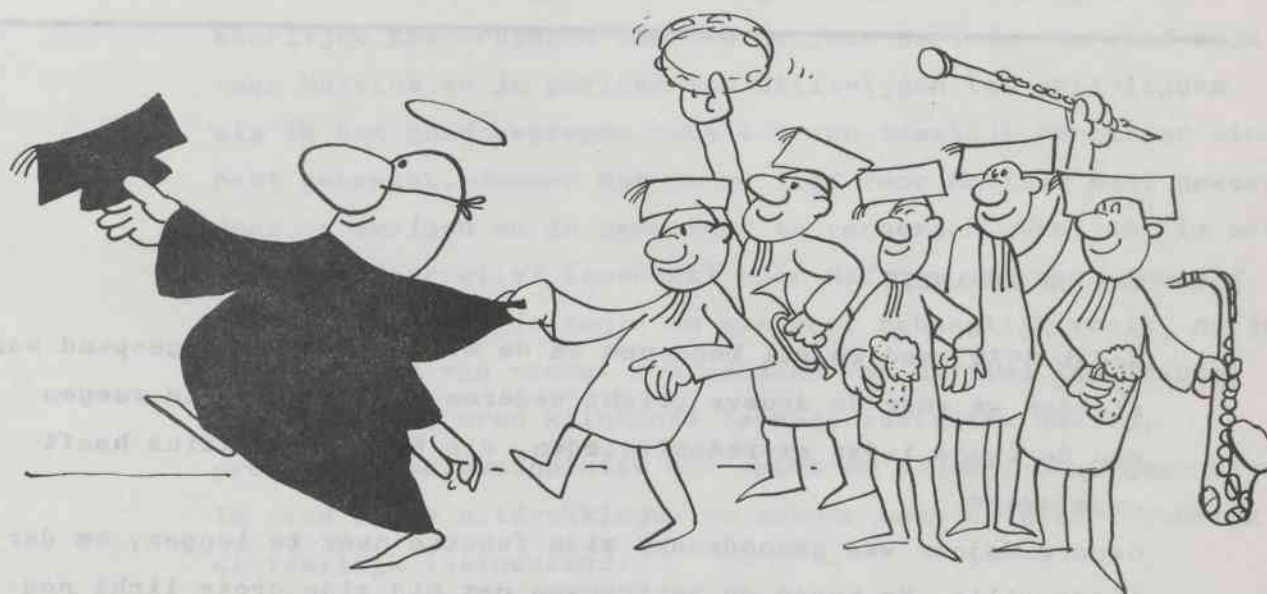

MAFFIUS

MAFFIUS, een min of meer regelmatig uitkomend informatie- en
opiniebulletin van de universiteit te Maastricht.

INHOUDSOPGAVE

- pag. 1 Brief aan Theo Lemmens
4 Kruidentuinperikelen - replek
5 Beswint eer gij begint
6 Is rijksstudietoelage van plan ermee op te houden?
7 De wenselijkheid van een inhoudsdeskundige tutor
9 In de kijker: Wynand Wijnen
15 Studenten over ons onderwijssysteem
22 Bewijzen van spreken
23 Kernpunten van het fakulteitsreglement
29 Programma-evaluatie 1.5 en 2.2
32 Korte berichten
34 WieWatWaar
35 GO
36 Waar blijft de U-raad?
37 Carnaval, een feest om te leven.
38 Agenda

REDACTIELEDEN MAFFIUS

Hekon Pasman

Max Beekers

Puck Muller

Vijverdal

Biomedisch Centrum

Jaap Zuidweg

Johan Janssen

Inge Dauphin

Chris Voskamp

Joep Offermans

Studenten

Redactiesecretaresse

Lay Out

Adviseur

REDACTIEADRES

Marijke Niemann

Eugène Herens

Hoofgebouw

Inge Dauphin, Vijverdal

Vijverdalseweg 1, 043-41777, toestel 2088

VAN DE REDAKTIE

Nadat 1976 goed en wel begonnen en de R.U.L. door H.M. geopend was, stonden we voor de droeve plicht wederom een naam toe te voegen aan de lange lijst ex-redactieleden, die één jaar Maffius heeft opgeleverd.

Gerard Majoor was genoodzaakt zijn functie neer te leggen, om der tijds wille. We hopen en vertrouwen dat hij zijn grote licht nog dikwijls over ons wel en wee zal laten schijnen.

Sollicitaties uit de biomedische sfeer voor de opengevallen plaats in ons midden kunnen bij de redactie worden ingediend.

De vorige Maffius heeft te kampen gehad met enkele technische mankementen in de drukkerij. Daardoor zijn we een paar dagen te laat uitgekomen en moesten alle 350 exemplaren met de hand worden vergaard. De ouwe rotten, die in '74 wel eens een blokboek "geraapt" hebben, weten wat dat betekent.

Onze excuses voor mogelijke onvolledige nummers en onze hartelijke dank aan de vergaarders.

Ons blauwe probeersel bevatte, door een misverstand, opmerkingen en illustraties, die daar o.i. niet in thuishoorden. We proberen het nog eens. Doel dus nog steeds: herkenbaarheid van de officiële informatie, oi.

De Redactie.

● Beste Theo Lemmens, ●

Ik zal je zeggen wat ik voel als ik lees wat jij voelt als Maffius in de kijker wordt genomen en dat is: bevreemding. Dit dus in afwijking van je vooronderstelling dat jouw gevoelens een onaangename verrassing moeten zijn.

Het is een aangename verrassing dat jij je niet bent blijven hullen in stilzwijgen.

Ik voel alleen enige bevreemding over de behoorlijk onbehoorlijke bewoordingen waarmee je jouw periode van lief-zijn voor Maffius en je periode van stilzwijgen (en stil-lijden als ik het goed begrepen heb) tot een tamelijk ruchtbaar einde hebt gebracht. Jammer dat je zo lief voor Maffius bent geweest door te zwijgen en je gevoelens te verbergen. Want dat is even weinig konstruktief (geweest) voor Maffius als voor jouzelf als je je, zoals je zegt, nu pas weer behaaglijk voelt, nu je je gevoelens van wrevel ten aanzien van Maffius in allerlei mij eng in de oren klinkende termen, zoals insinuatie, provocatie en manipulatie met zaken en mensen, bent gaan uiten. Ik vind zulke uitdrukkingen zo zonder meer op zich eigenlijk al tamelijk insinuerend.

Je vraagt Maffius niet om hulp en explicatie, zeg je. Ik denk dat er ook niet veel te e x p l i c e r e n valt tegen dergelijke niet-veel-zeggende-maar-wel-veel-suggererende woorden. Het doet me haast denken aan Watergate-praktijken binnen onze eigen poort: een ongezond stukje intra-murale zorg, daar waar zoveel idealisme, enthousiasme en goodwill was (en is - jazeker).

Ik moest me eigenlijk wel half-misselijk schamen als ik werkelijk zou moeten geloven dat Maffius zich nu al een jaar aan praktijken als, zoals jij zegt: verkeerde weergave van de werkelijkheid, insinuerende activiteiten en opzettelijk manipuleren overgeeft.

Wat mij betreft: ik ben dan ook niet mis-selijk.

Over één ding kunnen wij het misschien eens zijn: dat Maffius wat sombere karaktertrekjes heeft die zich soms in een negatief klinkend teneurkje kunnen uiten. Maar wat let jou, mij, ons allemaal om een overvloed van leuke, prettige, zonnige zaken er tegen in te brengen en zo vanuit een corrigerend constructivisme een positief harmonie-model tot stand te brengen? (!)

Jij weet toch ook, als kritisch Maffius-lezer, dat Maffius graag in relatie-staat-tot; beluistert, becommentariseert, bekritiseert, bespot, bemint en tussen alle regels door bidt en smeekt om re-actie; om gedachtenwisseling en gedachtenvorming; om een (h)echte communicatie in stand te helpen houden.

Maar, als jij praat over gevoelens die jij ervaart bij het lezen van Maffius (die insinueert, provoceert en manipuleert), ach Maffius, aan jou wordt al te veel macht toebedacht.....!!) en over a) oogkleppen b) eenzijdigheid c) een gekleurde bril d) onvoldoende objectiverende distantie, dan moet ik toch nogmaals mijn bevreemding uitspreken. Ik vraag me dan -in alle bescheidenheid- af langs welke oogkleppen jij zelf misschien immer gerade aus en door welke multi-color bril en met hoe-veelzijdigheid en objectiverende distantie kijkt. Je hoorde over een journaal van Evert Reerink die dit niet kwijt kon in Maffius en je zegt dat jij er ook maar van afgezien hebt om via Maffius de beroepsopleiding tot huisarts een wat ruimere bekendheid te geven. Ben je ook gaan horen bij Maffius naar de reden waarom en gaan kijken naar de andere kant van de medaille? Dat zou ik dan, gezien je uiterst integer opstelling, wel hebben verwacht. (Maffius kan zich met de allerbeste wil jouw vragen hieromtrent niet herinneren). Je mag er rustig van uitgaan dat Maffius er echt niet op uit is, noch op uit is geweest, om bij voorbaat onredelijk of redeloos te zijn en altijd wèl voor rede vatbaar is!

Jouw grootste gevoel van onbehagen ligt wel in het feit, zeg je, dat Maffius ondanks de vele kritische opmerkingen en verdachtmakingen nog nooit een werkelijk deraillement heeft aangetoond of met duidelijke argumenten waarschijnlijk gemaakt. Als ik dit lees moet ik me afvragen of je Maffius eigenlijk wel goed (genoeg) gelezen en begrepen hebt. Ik vraag me verder af of je in je betoog niet al te veel uitgaat van jouw eigen voor- en veronderstellingen en je eigen interpretatie en of je eigenlijk wel enig beeld hebt van de grote om-/voorzichtigheid die Maffius vaak moet betrachten om niet te kwetsen en om (toch) te attenderen, te signaleren; heb je daarbij ook rekening gehouden met de vele on/mogelijkheden waar Maffius vaak voor komt te staan, als hij niet als een olifant door de porseleinkast wil gaan? Er zal best wel 'ns iets breken en ook wel 'ns iets gelijmd moeten worden, maar er is geen boos opzet in het spel. Het is spel, zo lang we samen kunnen spelen en samen kunnen werken.

Je zou het doodzonde vinden, zeg je, als door een te snelle groei de basiskenmerken en uitgangspunten van Maffius wezenlijk zouden veranderen. Misschien.

Ik denk dat ook Maffius gewoon niet ontkomen kan (en niet ontkomen moet) aan veranderingen, ontwikkelingen en aanpassingen, die nu eenmaal het gevolg zijn van een (te) snelle groei.

Voor je wens voor wat meer genuanceerdheid en evenwichtigheid in het opiniërend vermogen van Maffius, het evalueren van daden en het opnieuw formuleren van doelstellingen, dank ik je daarom ook wel.

Dat is inderdaad iets wat we elkaar niet genoeg kunnen toewensen: (nog) meer genuanceerdheid en evenwichtigheid; en een voortdurende evaluatie van daden en de souplesse om doelstellingen steeds opnieuw te kunnen en te durven formuleren

Wat Maffius betreft kan ik je wel vertellen dat eraan en ervoor gewerkt wordt, with criticism and

with love,

voor Maffius,
Marijke Niemann

N.B.:

Mijn grootste gevoel van bevreemding ligt in het feit dat jij -ondanks je vele kritische opmerkingen en verdachtmakingen (om jouw woorden letterlijk te herhalen)- niet een werkelijk deraillement *) ten aanzien van Maffius hebt aangetoond of met duidelijke argumenten waarschijnlijk gemaakt. Maffius zal het waarderen als je zou willen proberen wat meer concreet je grieven(d) te uiten.

*) = ontsporing (MN)

kruidentuin-perikelen (repliek)

Beste Puck c.s.

Bij het lezen van je verhaal in Maffius 2.2. 76 kreeg ik medelijden met je; als redactielid wordt van je verwacht dat je dan toch maar steeds weer een bijdrage levert aan elke Maffiusuitgave. Voorwaar geen lichte opgave.

Gelukkig vond je een houvast in één van de vorige nummers (keurig netjes gedocumenteerd met pagina, nummer en jaartal). En nog wel een uitermate boeiend onderwerp: de kruidentuin.

Wat mij oprecht voor je spijt is, dat er in onze universiteit meer communicatiekanalen zijn dan alleen maar Maffius. Het is ook niet mijn gewoonte om via dit blad te communiceren, maar als jij hieraan de voorkeur geeft, ach, dan wil ik mij wel aanpassen.

Via een van die andere kanalen had je kunnen vernemen, dat het voorstel tot aanleg van een kruidentuin wel degelijk serieus is genomen. Echter: de door jou genoemde patio's lenen zich hier niet voor, omdat het aantal zon-uren per jaar hier te beperkt is. Derhalve is besloten (en ook in het SBO gerapporteerd) dat de kruidentuin op een zonnig, edoch beschut plekje in de totale terreinafwerking zal worden opgenomen.

Naar ik hoop wil je van mij aannemen, dat deze totale terreinafwerking met nog enkele dingen meer te maken heeft (schapen faculteit, schapen Annadal, afrastering, eerste uitbreiding, afvalgebouwtje, egaliseren, beplanting, bebakening, etc.). En eerlijk gezegd: het was niet onze grootste zorg. Wel kan ik je beloven, dat nog dit voorjaar de bedoelde afwerking in uitvoering zal worden genomen.

Tot slot in alle ernst: je bent te benijden als je perikelen niet verder reiken dan de aanleg van een kruidentuin.

J. Swint.

Hierbij dank ik de hr.Swint voor zijn belofte in de vijfde alinea van zijn repliek.

Puck Muller.

**beswint
eer
gij
begint**

Biofatach eist:

2 plantjes Dille.

(minstens) 3 - Rozemarijn.

2 - Thym.

2 - Lavas.

5 - Laurier.

6 - Peterselie.

7 - Venkel.

8 - Rode Libanon.

Zo niet dan zal illegaal geplant worden.

Biofysica.

IS RIJKSTOELAGE VAN PLAN ER MEE OP TE HOUDEN?

Welnee, KLEIN, DEN UYL en van KEMENADE hebben het beste met de studenten voor. Laat het aan dit trio over en alles "sal reg kom". Met plezier zien wij studenten, dat er bezuinigd wordt op ons inkomen. Graag zullen we evenals elke staatsburger, een deel van onze beurs afstaan aan meneer belasting en volksverzekering. Extra geld hebben we zeker niet nodig. Studenten hebben aan f 5.000,-- per jaar genoeg en houden daarvan nog zo'n f 1.000,-- over. f 500,-- kollegegeld stelt niets voor. Hoeveel is die arme Unilever per jaar niet kwijt aan een arbeider?

Als we nu eens helemaal geen geld meer krijgen? Geen NOOD: we glippen eventjes binnen bij die lieve juffrouw van de Am-ro bank. Als we straks "werken", verdienen we immers genoeg om terug te betalen. Het is toch logisch, dat er niet meer voor studentenhuisvesting, mensae en andere voorzieningen wordt gezorgd! De kamers zijn tegenwoordig goedkoop genoeg. Studenten kunnen dat alles veel beter zelf betalen, dan die arme rijkskas, die toch al zoveel kwijt is aan hoogleraren en zo. Hoe meer b.t.w. wij studenten moeten betalen, hoe btw-er het is. Stel je eens voor dat een bedrijf als Hoechst daarvoor op zou moeten draaien. 't Zou een omgekeerde wereld worden!

Kinderbijslag bevriezen of eventueel afschaffen? Maar natuurlijk! Hoeft die verpauperde Firts Philips tenminste geen premie meer uit zijn eigen zak te betalen.

KORTOM: Demonstreer met alle andere zakken op zaterdag 20 maart in Amsterdam op het beursplein om 14.00 uur! Tegen al die andere, dwaze studenten van het noorden. En vóór de vrije economie van de studentenbeurs!

Liefs: Japi

P.S. Indien er nog een student of twee zijn, die zich vóór een wettelijk vastgelegd studenteninkomen zou willen inspannen? Ik zou zeggen: kom even langs. Wellicht kunnen we nog twee plaatsjes vrijmaken in de overvolle bussen naar Amsterdam op 20 maart. We zijn weer niet zo hatelijk dat jullie niet meemogen. We hopen dat de reis voor ons daardoor nog iets goedkoper uitkomt.....

de groetjes: Japi

"gehoord maar niet gezwegen....."

de wenselijkheid van een inhoudsdeskundige tutor

Al maandenlang heb ik eindeloze discussies gevoerd met velerlei medewerkers en studenten van onze faculteit over de functie van de tutor in de onderwijsgroep. Steeds weer werd procesbewaking als hoofdtak aangevoerd. De voor mij, als "traditionele docent", evidente taak van inhoudsbewaking werd verwerpelijk of op zijn best twijfelachtig geacht. De verdediging van deze visie draaide om de onbewezen angst voor het verlies van de zelfwerkzaamheid van de student. Bovendien, zo werd verder gesteld, werd de inhoud al bewaakt door de planningsgroep via de verslagen en toetsen. Na mijn eerste ervaringen als tutor (in onderwijsblok 1/5) ben ik echter allerminst overtuigd van het tutorbeeld zoals dat hier ontworpen is. Een zeer aangename verrassing voor mij was het voortreffelijk functioneren van de onderwijsgroep. De tutor (ondergetekende) voelde zich als procesbewaker volkomen overbodig en stond dus als een getolereerde pottenkijker, buiten het groepsgebeuren. Daar echter de inhoud van het blok nogal somatisch gericht was, heb ik al aarzelend getracht bij ernstige ontsporingen enige correcties aan te brengen. Dit werd aanvankelijk, zoals van een goed geïndocctrineerde groep mag worden verwacht, nauwelijks geaccepteerd. Maar gaandeweg het blok ontwikkelde zich een onderwijs/leerproces, waarbij de tutor als inhoudsdeskundige zijn steentje mocht bijdragen. Dit werd door de groep als zeer positief ervaren. Naast het tijdsvoordeel van een permanent aanwezige inhoudsdeskundige kan zo'n man ook gebruik maken van het inzicht dat hij heeft in het leerproces binnen de groep. Hij kent ook de zwakke en sterke punten van de individuele student en kan zo de gestelde vragen op aangepast niveau beantwoorden. Verder zijn er onderwerpen in de geneeskunde (b.v. neurologie) die zo ondoorzichtig zijn dat ad hoc informatie in een onderwijsgroep bijeenkomst zeer waardevol kan zijn. Van aantasting van de zelfwerkzaamheid van de student is hier mijns inziens geen sprake. Verder wil ik hieraan toevoegen dat een goed college na bestudering van de leerstof een grote bijdrage kan leveren in het leerproces (naast de zelfwerkzaamheid.) Het zal duidelijk zijn dat ik inhoudsdeskundigheid van een tutor wenselijk acht. Temeer daar ik twijfel aan de mogelijkheid van de planningsgroep om de inhoud van de aangeboden leerstof te bewaken. De verslagen worden door de student namelijk beschouwd als noodzakelijk kwaad. Ze worden vluchtig na het bespreken van de stof in elkaar gedraaid. Eventueel al dan niet deskundig commentaar komt als mosterd na de maaltijd en wordt voor kennisgeving aangenomen. De toetsen (als tweede middel voor het

bewaken van de verworven kennis) zijn slecht samengesteld. Het zijn veelal eenvoudige feiten-kennisvragen die allerminst het beoogde inzicht toetsen. Om van de soms dubieuze inhoud of voor meerdere uitlegvatbare formulering nog maar te zwijgen. Dit ligt niet aan het gebruikte systeem van toetsen zoals Wim Hermens in een vorig artikel van Maffius beweerde. Voor het vak fysiologie althans zijn vele vragen te bedenken die wel inzicht of kennistoepassing toetsen. Maar ook bij goede toetsen is de kans al gemist om in het betreffende blok de beoogde inhoud over te dragen.

Ik hoop dat de kwestie van de inhoudsdeskundige tutor, gezien de consequenties, niet op de lange termijn wordt geschoven en vraag bij dezen de onderwijscommissie om dit niet van achter de tafel op te lossen maar zelf in het praktijkveld (onderwijsgroep-bijeenkomst) te gaan kijken.

P.S.

1) Tot mogelijke overtuiging van de twijfelaar aan inzicht-vragen in het twee-keuzensysteem volgen hier enkele voorbeelden:

- Sprinttraining is bij uitstek geschikt voor training van het cardiovasculair systeem.
- Vermoeide spieren herstellen sneller bij het ademen van 100% zuurstof.
- De linker hartkamer pompt meer bloed uit dan de rechter hartkamer.
- De urineproductie door de nier neemt toe tijdens koude.
- In het hooggebergte is het zuurstofpercentage per liter lucht lager dan op zee niveau.

2) Als een bijdrage in de attitude-vorming van de student zou ik de tweede-jaars studenten vriendelijk willen verzoeken na hun onderwijsgroep-bijeenkomst de overgebleven afvalprodukten als as en bekertjes op te ruimen opdat de daarna komende eerste-jaars studenten in een milieu-vriendelijke kamer vol frisse lucht hun opgedane kennis kunnen ventileren.

Frans Verstappen.

ONDERWYSCONFERENTIE
12 MAART
VOLKSHOGESCHOOL
VALKENBURG

In de kijker: wynand wijnen

Interview: Wim Hermens

Foto's: Jaap Zuidweg

Wijnand Wijnen was vanaf het eerste begin betrokken bij het Maastrichtse onderwijsexperiment en heeft voor een groot deel de huidige vorm daarvan bepaald. In verband met de komende onderwijskonferentie op 12 en 13 maart wil de redactie zijn ideeën over het onderwijs in de kijker zetten. Op uitnodiging van de redactie werd dit gedaan door Wim Hermens die een paar stukken over onderwijs in Maffius heeft geschreven. Het interview werd op Wijnands kamer afgenomen in een haastig halfuurtje tussen twee vergaderingen.

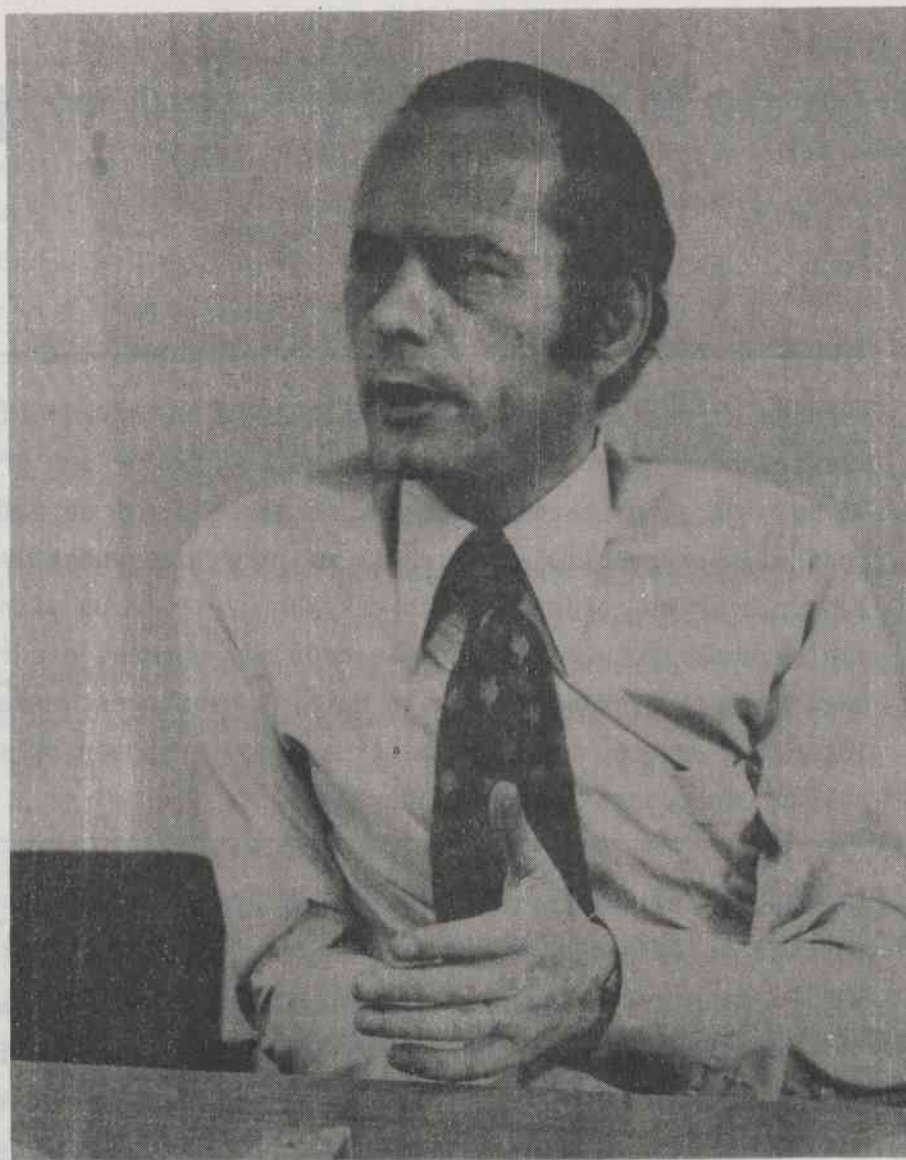
WH Zou je in het kort kunnen zeggen wat voor iemand je bent en wat je vroeger hebt gedaan?

WW Na mijn gymnasium heb ik twee jaar filosofie en twee jaar theologie gestudeerd hier in Limburg. Ik ben in 1958 begonnen met een studie psychologie in Nijmegen gekombineerd met sociologie (tot ongeveer kandidaats). In 1963 heb ik de psychologie afgemaakt en in 1964 ben ik naar het Instituut voor Algemene Psychologie te Groningen gegaan waar ik 3½ jaar werkte aan experimentele psychologie (praktika) en kolleges leerpsychologie. In 1967 ben ik gestart met het centrum voor onderwijsresearch dat onder verantwoordelijkheid van een werkgroep stond die was ingesteld door de senaat van de RU Groningen.

WH Hoe komt het dat jij in zo'n vroeg stadium bij Maastricht bent betrokken?

WW In 1970 organiseerde de Koninklijke Maatschappij voor Geneeskunde een dag in Born. Daar hiëlden Tiddens en ik ieder een verhaal, zo'n beetje over : als je nu een nieuwe fakulteit begint, wat voor ideeën zouden je daarover kunnen invallen. Daarna is er een paar jaar nauwelijks contact geweest, totdat me vanuit Maastricht ineens de advertentie voor deze functie werd toegestuurd en daarop heb ik gereageerd.

WH Wat is de wisselwerking geweest tussen jouw toenmalige ideeën over het onderwijs en het onderwijssysteem zoals dat nu hier draait?

WW Wat er toen aan ideeën was lag vastgelegd in de basisfilosofie. Dat zijn de vier, langzamerhand standaard, begrippen: voortgangsevaluatie, probleemoriëntatie, attitudeontwikkeling en zelfwerkzaamheid. Op basis daarvan heb ik toen geprobeerd een eerste stuk te schrijven over hoe onderwijs er uit zou kunnen zien als je probeert aan die begrippen vorm te geven. Pas nadat ik eind 1973 naar Maastricht kwam is daaruit een onderwijsprogramma ontstaan.

WH Hoe zou jij willen dat het onderwijs in Maastricht er uit zag?

WW Persoonlijk zou ik willen dat het onderwijs zoveel mogelijk zou lijken op de praktijk waarmee de arts wordt geconfronteerd. Die praktische situatie zou het motief moeten zijn om dieper in de leerstof te duiken. Er is, misschien vooral aan medische fakulteiten, een grote kloof tussen wat er in het onderwijs wordt gedaan en wat er in de praktijk wordt verwacht.

WH In hoeverre vind jij een aantal zaken zoals we die hier nu hebben, b.v. het werken in groepen, essentieel voor zo'n op de praktijk gericht onderwijs?

WW Ik kan me best voorstellen dat we na verloop van tijd een aantal sporen gaan leggen naast het hoofdspoor dat zich nu dan afspeelt in en vanuit onderwijsgroepen. Ook denk ik dat het vrij essentieel is om een tijd samen met anderen aan iets te werken. Maar ik kan me heel goed voorstellen dat dit wordt afgewisseld met b.v. individueel werken.

WH Jij zegt dus niet: als het werken in groepen valt, valt het hele systeem?

WW Nee, dat dacht ik niet. Het werken in groepen heeft wel bijkomende voordelen zoals het op vaste tijdstippen bereikbaar zijn van studenten en het bevordert informele contacten tussen studenten.

WH Ik wil graag je visie op wat knelpunten van de huidige situatie in het onderwijs. Een hoofdprobleem is geloof ik dat veel mensen die niet direkt in de omgeving van de onderwijscommissie (OC) zitten het gevoel hebben geen invloed te hebben op de besluitvorming over het onderwijs. Ben je het met die gesloten indruk naar buiten toe van de afdeling onderwijs eens?

WW Ik ben er wel van overtuigd dat men die indruk van geslotenheid kan hebben. Ik denk niet dat die opzettelijk gewild is. Je zit met het dilemma, vind ik zelf van of een hoop papieren informatie die niemand meer leest en waarbij de belangrijkste zaken toch gemist worden of je moet van tijd tot tijd een gericht probleem aan de orde stellen zoals we dat proberen te doen met de docententraining. Dat dit niet genoeg is ben ik onmiddellijk met iedereen eens, maar

WH Maar in de opzet van b.v. de evaluatiedag voelde ik niet de behoefte om in een breder kader over het onderwijs te discussiëren. Het was veel meer een echte training. Dit punt zou duidelijk verbeterd kunnen worden als van jullie uit in Maffius werd geschreven. Als je b.v. eerst twee stukken in Maffius schreef als voorbereiding op een onderwijs konferentie waarin je duidelijk stelt we zitten met die en die problemen, zouden de mensen veel "gestruktureerder" naar zoiets toe gaan en ook meer bereiken, dacht ik.

WW. Dat kan ik me voorstellen. Aan de andere kant zou zoiets juist de indruk kunnen wekken dat het hele onderwijssysteem vanuit een centraal punt gedirigeerd wordt. Ik zie persoonlijk juist liever van alle mogelijke andere kanten bijdragen in Maffius (waar ik het dan al of niet mee eens ben).

- WH Maar daarop moet dan wel antwoord komen, anders komt er geen discussie op gang.
- WW Akkoord, dat we dat onvoldoende hebben gedaan, daar ben ik het mee eens.
- WH Hoe komt dat? In het bureau onderwijsontwikkeling zitten toch voldoende mensen die op een zaterdagmiddag een stuk voor Maffius kunnen schrijven? Willen jullie altijd een groepsstandpunt uiten?
- WW Nee, daar zit het probleem helemaal niet. Ten aanzien van de evaluatie zou ik als eerste moeten reageren maar mijn zaterdag (meestal ook mijn zondag) is meestal geheel gevuld. Misschien komt dat door een niet juiste prioriteitsstelling van mijn kant.
- WH Zullen dit soort problemen, o.a. evaluatieproblemen, ook in het onderwijskongres aan de orde komen?
- WW Ja, maar aan de andere kant is er over onderwijs i.h.a. natuurlijk nogal wat geschreven. Men neemt het mij b.v. terecht kwalijk wanneer ik over medische zaken zou gaan meepraten. Omgekeerd geeft ieder zijn mening over onderwijs en opvoeding ook als hij die literatuur niet gelezen heeft.
- WH Ja, maar wij worden geacht 30% van onze tijd aan onderwijs te besteden terwijl jij niet wordt geacht voor 30% arts te zijn.
- WW Dat is zo, maar het wordt moeilijk om voortdurend een zelfde redenering te moeten opzetten. Je zou liever iets willen doen waar je zelf nog niet zo inzat.
- WH Je vindt de aard van de kritiek dus vaak wat amateuristisch?
- WW Dat wil ik zeker niet in z'n algemeenheid zeggen. Over deelproblemen worden geregeld heel zinnige suggesties gedaan. Het geldt wel voor suggesties over wat je kunt noemen meetellende beoordelingen met een subjectief element. Hier speelt mijn Groningse ervaring een rol waar ik onderzoek heb gedaan naar beoordelingen die gebaseerd waren op essay-vragen e.d. Ik moet zeggen dat de resultaten van dat onderzoek nogal wat indruk op me hebben gemaakt. Het kan b.v. zomaar een punt schelen als het werk door een ander wordt beoordeeld. Studenten hebben een jaar overgedaan enkel en alleen op grond van een telfout. Hierdoor ben ik huiverig geworden voor meetellende beoordelingen met de nadruk op meetellend, met een subjectief element.
- WH Maar een norm staat toch los van de maatregelen die je neemt als niet aan die norm voldaan wordt? Een verslag kan b.v. heel belangrijk zijn hoewel de beoordeling veel subjectiefs zal bevatten. Het kan pas gevaarlijk worden als een slecht verslag zou betekenen dat je een blok moet overdoen.

STUDENTEN OVER HNS ONDERWIJSSYSTEEM

- WW Ik vind het maken van een verslag ook belangrijk, maar de terugkoppeling daarover moet meer de vorm hebben van adviezen dan van waardering. Je zou eronder moeten zetten: "ik heb het gelezen en kreeg de volgende ideeën. Kijk eens of je er iets mee kunt doen".
- WH Maar het vervelende feit doet zich voor dat er niet veel gebeurt als je zoiets niet tot vast onderdeel van het studieprogramma maakt, m.a.w. verplicht. Alleen als je aanwijzingen geeft hoe een verslag in elkaar moet zitten, en die verslagen ook korrigeert, kun je studenten oefenen in verslaglegging. Zo'n oefening ontbreekt in Maastricht.
- WW Akkoord, daar ben ik het mee eens. Ik denk alleen dat zo'n oefening niet hoeft te betekenen het geven van beoordelingen in de vorm van waarderingen. Ik geloof ook dat het in het onderwijs meestal niet succesvol is om te zeggen: "Als je zin hebt maak dan een verslag, anders niet". Maar het voorstel dat de Groot gedaan heeft is dat je binnen het onderwijs onderscheid kunt maken tussen dingen die je gedaan moet hebben ongeacht de kwaliteit en dingen waarin je op een bepaald niveau gepresteerd moet hebben. Een verslag zit volgens de Groot duidelijk in de hoek van dingen die je gedaan moet hebben.
- WH Ik wil even op iets anders overschakelen. Iedereen die jou kent weet dat jij een idealist bent die goed onderwijs wil in Maastricht. Zou je je kunnen voorstellen dat je je daardoor gauw bedreigd voelt? Dat je kritiek snel interpreteert als een ondermijning van iets dat je heel belangrijk vindt?
- WW Ik sluit dat niet uit. Maar aan de andere kant handelt men vaak alsof die veronderstelling juist is en brengt men de zaken soms niet eens ter sprake omdat men bang is dat iemand zich ertegen zal afzetten. Dat laatste vind ik bijzonder te betreuren.
- WH Maar gezien de korte levensduur van deze fakulteit is er toch al een vrij starre situatie ontstaan. Een paar voorbeelden. Evert Reerink die op een tutorenoverleg tegen Vic Bonke zegt "Het vervelende is dat ik het met je eens ben, maar dat in dit systeem niet kan zeggen". De grote pressie die is uitgeoefend op de studenten die in blok 2.3 een eigen groep wilden vormen. De manier waarop gereageerd wordt op schriftelijke voorstellen aan de onderwijscommissie.
- WW Ja, maar dat verwijt, als het juist zou zijn, zou aan de OC gemaakt moeten worden. Om dit na te gaan zou je moeten ingaan op de argumenten die in de drie voorbeelden die je noemt in het geding zijn geweest.

- WH Maar ik wilde het juist niet over de argumenten hebben maar over het proces dat plaatsvindt. Dat lijkt soms erg op een gevestigde organisatie die zich verdedigt tegen ondermijnende aanvallen van buiten. Dat is tenminste de indruk die veel mensen van de afdeling onderwijs en het bureau onderwijsontwikkeling krijgen.
- WW Ja, dan is er naar mijn mening toch sprake van een niet wenselijke rolervaring omdat hetgeen de OC besluit iets anders dan wat eventueel de mening is van het bureau onderwijsontwikkeling. Dat onderscheid kan een heel stuk verduidelijkt worden door na te gaan wat er in de OC aan de orde komt. Dan zou blijken dat er op veel punten ook binnen de OC tegengestelde opvattingen bestaan.
- WH Maar je kunt toch niet verwachten dat iemand die iets van het onderwijs wil weten alle notulen van de OC gaat lezen?
- WW Dat is waar. We hebben kennelijk te gemakkelijk aangenomen dat (en dat geldt ook voor de researchkommissie en de gezondheidszorgkommissie) als er maar vertegenwoordigers van de drie lokaties in die commissies zitten, dat dan ook de informatie wel zou doorstromen. Dat blijkt niet juist te zijn. Aan de andere kant zijn er in de eerste nummers van Maffius wel eens besluitenlijsten gepubliceerd. Dat is toen gestopt omdat je zoveel informatie geeft dat niemand dat meer leest.
- WH Die besluitenlijsten zouden misschien naar de capaciteitsgroepen kunnen worden gestuurd?
- WW Zoiets ja, maar zelfs dan is niet gegarandeerd dat het doorsijpelt naar de plaatsen waar het zou moeten komen.
- WH Graag nog een laatste vraag. Iets wat mij en anderen heeft verbaasd is dat jij geen hoogleraar bent geworden. Hoe zit dat?
- WW Dat heeft te maken met het probleem van de meest wenselijke plaats van een afdeling onderwijsontwikkeling binnen een universiteit. Landelijk gezien hebben ze niet de vorm van vakgroepen (behalve in Rotterdam geloof ik) maar zijn ze ingepast in de administratieve organisatie van de universiteit.
- WH Wat betekent dat het meer het karakter van een dienst houdt?
- WW Veel onderwijsafdelingen hebben problemen in het functioneren als dienst omdat het daardoor soms moeilijk is toegang te krijgen tot fakulteiten.
- WH Zijn dit soort inpassingsproblemen niet wat kinderachtig in Maastricht waar speciale opdracht bestaat om experimenten in onderwijs te doen?
- WW Hoe dat precies in zijn werk is gegaan weet ik ook niet, maar als gevraagd wordt "hoe zit dat?" zijn dit mijn veronderstellingen.
- WH Heb je nog iets op je hart dat je kwijt wilt?
- WW Nee, niet op dit moment.

studenten over ons onderwijssysteem

Max Beekers.

Met de onderwijsconferentie voor de deur, leek het ons het juiste moment hen die de meeste ervaring hebben met dat systeem, de studenten, uitspraken te ontlokken over dat onderwijssysteem. Daartoe stelde ik een aantal "waarom ik"-uitspraken op en verdeelde deze onder een aantal tweede-jaars studenten. De kollage van meningen die hieruit volgt, heeft niets van een representatieve enquête, doch pretendeert slechts een illustratie te zijn van:

- het sterk uiteenlopen van de diverse meningen
- de aard van de argumenten achter deze meningen.

Bedankt Ad, Ai, Alfons, Hendrik-Jan, Jaap, Jan, Job, Johan, Karin Marlène, Paul, Pierre, Rob en Tjay.

*Waarom ik vaak afwezig ben in de onderwijsgroep:

"Omdat het fakulteitsgebeuren voor mij een middel is tot en geen levenstaak. De Tongersestraat is misschien net 1/4 van mijn leven. Dat wil niet zeggen dat het me niet interesseert. Maar ik ben/wil nog zoveel meer. Prioriteiten stellen is altijd lastig, lijkt het."

"Op een gegeven moment is het mogelijk dat een onderwijsgroep wordt samengesteld uit personen, waar je ongelukkigierwijs totaal niet mee op kunt schieten en die door hun individualistische houding geen samenwerking mogelijk maken. Hoewel ik een voorstander ben van onderwijsgroepen, heb ik ervaren dat bij een bepaalde samenstelling het werken onmogelijk wordt. Ik vraag me af of dit op één of andere manier in het vervolg voorkomen kan worden?"

*Waarom ik baal van de onderwijsgroep en toch kom:

"De onderwijsgroepen zijn nogal vrijblijvend. Dat tast het animo duidelijk aan. Ik kom toch omdat ik vind dat ik als groepslid verplicht ben te komen."

*Waarom ik probeerde een alternatieve onderwijsgroep op te richten¹⁾:

"Omdat ik mijn twijfels over de haalbaarheid van het zinvol werken in groepen eens de kop in wilde drukken en mijn hoop en vermoeden bevestigd wilde zien dat het werken in een groep ook stimulerend kan zijn."

*Waarom ik tegen de alternatieve onderwijsgroep was:

"In de groepen zelf is nooit uitgebreid gepraat over het mis gaan in de groep. Er zijn alleen maar losse opmerkingen gemaakt, waar nooit diep op ingegaan is (mijn ervaring). Dat zou op de eerste plaats moeten gebeuren. De alternatieve onderwijsgroepen zijn samengesteld uit mensen die elkaar redelijk goed kunnen hebben. Binnen dié groep is de samenwerking beter dan binnen een groep waarin mensen zitten, die elkaar niet zo goed kunnen hebben. En de bedoeling van onderwijsgroepen is óók leren samenwerken met mensen, waar je niét goed mee kan samenwerken."

"Ik had de neiging het plan aan de ene kant te begroeten, omdat de voordelen evident zijn, aan de andere kant de neiging het af te wijzen omdat het naar mijn gevoel a-sociaal is. Dit a-sociale wordt versterkt omdat wij een kleine groep zijn, waarin iedereen iedereen kent. Het is dus (voor mij) voor de mensen die buiten de alternatieve groepen vallen erg pijnlijk, wat nou niet bevorderlijk is voor de sfeer."

"Een alternatieve onderwijsgroep schept automatisch rest-groepjes die, als ik mij die zo voor de geest poog te halen, erg moeizaam zullen functioneren. Bovendien zou die alternatieve onderwijsgroep ook niet optimaal gewerkt hebben."

1) Bij het begin van blok 2.3 formeerden een aantal studenten zelf een groep, met het plan om, bij wijze van experiment, aldus samengesteld en zonder tutor het blok te doorlopen. Het plan werd niet uitgevoerd.

*Waarom ik een tutor noodzakelijk vind:

"Elk van ons heeft zijn eigen manier van werken en een eigen wil. Dat is niet altijd even bevorderlijk voor het groepsproces. De tutor moet het groepsproces dan ook bewaken. Hij is daarbij de minst bevooroordeelde in de groep. Bovendien is het tikkeltje inhoudsdeskundigheid dat hem ontglipt altijd meegenomen. Belangrijk is ook dat de fakulteit via de tutores de studenten leert kennen."

*Waarom een tutor m.i. overbodig is:

"Als groepsbegeleider alleen is hij overbodig, maar als zijn taak van tutor tegelijkertijd gekoppeld wordt aan inhoudsdeskundige, dan zou hij stukken nuttiger zijn."

*Waarom ik weigerde mijn toets in te leveren:

"Omdat de planningsgroep van blok 2.3 tijdens de tutoresbijeenkomsten steeds nauwkeurig aangegeven heeft, wat wel en wat niet in de toets gevraagd zou worden, heb ik geweigerd mijn toets in te leveren. De onderwijskundige principes probleemorientatie en zelfwerkzaamheid worden vervangen door examengericht onderwijs. Van formatieve evaluatie is helemaal geen sprake meer. Dit betekent dat de toets niet meer voldoet aan de onderwijsprincipes, en erger nog, remmend werkt op andere principes. Daarom heeft deze toets voor mij geen betekenis gehad als evaluatiemiddel, maar is een signaal dat ook onderwijsmakers zich meer de Maastrichtse onderwijsmethodes eigen moeten maken."

Waarom ik vóór het evaluatiekontra²⁾kt ben:

"Ik geloof dat wij als studenten nog niet de juiste houding hebben t.o.v. de evaluatie. We beschouwen evaluatie nog steeds als iets wat buiten het onderwijsprogramma staat."

- 2) Het evaluatiekontra²⁾kt is een stelsel van afspraken tussen studenten en fakulteit, waarin geregeld wordt dat studenten die meerdere malen (3 of meer) tot de laagste 15% horen bij toetsuitslagen (8 toetsen per jaar) aan korrekatieve maatregelen bloot staan. Zwaarste sanktie: het betreffende jaar overdoen (bij 6x laagste 15%).

Het is daarom volgens mij noodzakelijk, zeker zolang de evaluatie-methoden nog niet al te best zijn, om een aantal afspraken te maken tussen staf en studenten die bedoeld zijn om allereerst de student informatie te geven over zijn voortgang en pas in tweede instantie bedoeld zijn om maatregelen te treffen."

*Waarom ik tegen het evaluatiekontraakt ben:

"Het evaluatiekontraakt schept een ongezond studieklimaat. Voorbeeld: Een eerste-jaars leverde 3 dagen voor de toets een briefje in bij de voorzitter van een vergadering over een studentenvereniging: 'Graag was ik aanwezig geweest maar met het oog op de toets leek het mij beter nog wat te studeren. Hier volgen enkele punten voor jullie vergadering'.

Een andere studente zag i.v.m. de toets van vrijdag geen mogelijkheid om mee uitte komen voor Maastricht bij de interfacultaire tafeltenniskampioenschappen op donderdagochtend.

Is dit voortgangsevaluatie?"

"Het Maastrichtse model zal staan of vallen bij een juiste manier van evaluatie. Onder de huidige omstandigheden is de toets enkel en alleen een repressieve sanctionering en een onjuiste afspiegeling van wat een Maastrichtse student kan en weet."

*Waarom ik 'samenwerk' bij toetsen:

"Als ik of mijn naaste buurman het antwoord op een vraag niet weten, dan werken we samen.

Een belangrijk punt is dat ik bij de toets vaak niet het idee heb dat wordt gevraagd naar wat ik werkelijk heb gedaan; en het dan onterecht vind eventueel in de vakantie overwerk te moeten doen. Ik heb ook al vaak voorgesteld te toetsen in de vorm van verslag-legging, d.w.z. een verslag over mijn eigen werkzaamheden. Dan kan de toets zowel formatief als summatief zijn. Bovendien wordt dan recht gedaan aan wat iemand heeft uitgevoerd."

"Ik heb de proef op de som genomen. Onduidelijke en dubbelvragen (2 in 1) leverden gezonde discussies op."

*Waarom ik weer trainingsgroepen wil:

"Ik ben vóór, maar dan wel in een vorm zoals ik mij die voorstel. Ik zie dat als een groep waarin je samenwerkt en bezig bent met je invoelingsvermogen t.o.v. anderen, 't leren luisteren naar elkaar, je houding t.a.v. belangrijke menselijke vraagstukken, toegespitst op de arts-patientrelatie en de konkrete problematiek later in je praktijk.

Ik zie dus niet zozeer de nadruk liggen op 't bezig zijn met groepsprocessen maar vooral op 't bezig zijn met wat naar mijn gevoel attitude-ontwikkeling zou moeten zijn. Op zo'n manier denk ik dat een trainingsgroep erg waardevol kan zijn."

"Niet zozeer om de mislukking van het jaar 74/75 nog een keer te laten plaatsvinden. Wél, omdat ik vind dat er waarachtig nog wel hard gewerkt mag worden aan de attitude, zoals dat zo mooi heet. En dan bedoel ik niet een mooi geconditioneerd reaktiepatroontje, maar dan bedoel ik een echt persoonlijke grondhouding van ieder afzonderlijk.

Misschien moeten we ons hier nog niet meteen zo druk om maken, we hebben immers nog wel enkele jaren voor de boeg (hoewel voor je het weet is het zover!). Waar ik me wel druk om kan maken is het functioneren van onderwijsgroepen op dit moment. Ik denk dat we zo vreselijk lief voor elkaar zijn in de groepen dat het werk er onder lijdt. Waarom durft niemand eens te zeggen: 'Nou, dat verslag had ook wel wat beter gekund!'; 'Ik vind dat je best eens wat harder mag gaan werken'; 'Ik vind dat je zit te ouwehoeren'? Iedereen houdt dat soort uitspraken angstvallig voor zich, met als gevolg dat er spanningen ingebouwd worden die nu niet direkt de voortgang bevorderen. Samenwerken heeft niet alleen zakelijke kanten, maar ook emotionele en om die wat beter te leren hanteren, zouden trainingsgroepen erg waardevol kunnen zijn!"

*Waarom ik blij ben met het verdwijnen van de trainingsgroepen:

"Ik heb ze stuk voor stuk (geen één gemist) ervaren als tamelijk krampachtige zittingen waar zo nodig naar elkaar op zoek gegaan moest worden. Sommige dingen die toen gezegd zijn, beïnvloeden nog steeds de onderlinge verhoudingen (althans voor mij).

Wel voel ik voor gespreksgroepen over schrijvende ethische punten maar ik pas voor verkenning van elkaar."

*Waarom ik boeken meeneem uit het studielandschap:

"Ik ben vaak als laatste aanwezig in 't studielandschap. Het boek dat ik dan meeneem wordt dus door niemand anders gelezen als ik het laat liggen.

Er zijn gewoon te weinig boeken aanwezig. Gevolg: lange wachttijden. De enige uitweg is dan nog: meenemen. Bovendien betreft het een leuk boek met een stempeltje van de faculteit, een sierstuk in mijn boekenrek.

Tenslotte kan ik thuis beter studeren, ik heb geen zin meer om in het drukke, ongezellige studielandschap te werken."

"Omdat ik in het studielandschap niet langdurig geconcentreerd kan zitten lezen, voel ik me soms toch genoodzaakt om een boek, dat ik door de hoge prijs moeilijk zelf kan kopen, enige tijd te verduisteren.

Mijn eigenbelang komt dan in conflict met onze gezamenlijke belangen.

Overigens is het wel erg gezellig in het studielandschap. Ik stel voor om de bureau's er weer terug te zetten en een aparte kale stilte-zaal te maken."

*Waarom ik wil dat een blok gestructureerd is:

"Een gestructureerd blok betekent voor mij: een beter overzicht, meer idee van inhoud en bedoeling. En dat vind ik prettig."

*Waarom ik wil dat een blok ongestructureerd is:

"Dat biedt me de mogelijkheid uitgebreid op verkenning te gaan in een breed veld van mogelijkheden en die dingen eruit te lichten die ik relevant en/of leuk vind.

Ik heb het idee dat ik op die manier na een jaar of vijf, zes ook de benodigde kennis heb, maar bovendien notie van reeksen onderwerpen en ideeën die ik van belang vind om als mens en arts soepel te functioneren. "

*Waarom ik mij niet wil bezighouden met de problemen van ons onderwijssysteem³⁾:

"Ik kom hier in de eerste plaats voor mijn opleiding en niet om koste wat kost in groepen te werken en me in te zetten voor de problemen die daarbij optreden. Dit heeft tot gevolg dat telkens wanneer een onderwijsgroep naar mijn idee niet goed funktioneert, ikzelf de studie aanpak tot een voor mij bevredigend niveau en daar, bij belangstelling van de onderwijsgroep, deze van laat gebruik maken als dat in taken uitkomt. Bovendien kan ik me vanuit het bovenstaande meer bezighouden met onderwerpen die voor mij relevant zijn en mijn belangstelling hebben."

3) Deze laatste uitspraak is door de antwoordgever zelf opgesteld; min of meer uit protest tegen mijn uitspraken.

'Bewijzen van spreken' is de eindexamenscriptie van Coot van Doesburgh. Zij slaagde deze maand voor de opleiding algemeen maatschappelijk werk aan de Sociale Academie Amsterdam. We vonden het de moeite waard om het Parool-artikel hierover van 19 februari 1976 over te nemen.

samenspraak voor 3 hulpverleners in een psychiatrische kliniek

(uit 'bewijzen van spreken')

Hulpverlener 1:

Het is nu twee maanden na de intake en het lijkt mij wenselijk deze case eens door te lichten. De attitude van cliënt is nog steeds agressief en manipulatief en zijn frustratietolerantie is gering. Zijn wijze van communiceren met de groep is bedreigend voor de sfeer, mede door zijn deviant gedrag. Toch zie ik het ergens nog wel met hem zitten en ik zou daarom willen voorstellen om gezamenlijk wat te brainstormen over de mogelijkheden voor cliënt.

Hulpverlener 2:

Wij moeten natuurlijk niet vergeten dat cliënt's houding voortkomt uit zijn affectief verwaarlozende privésfeer, dus allereerst stel ik een serie counsellende gesprekken voor met een therapeut met een groot empathisch vermogen, om escalatie te

voorkomen dus. Anders zie ik het onherroepelijk de mist ingaan.

Hulpverlener 3:

Dat is wel een erg negatieve statement zeg, ja sorry hoor, maar ik denk niet dat je dat hard kunt maken. Ik heb laatst nog een zeer positieve interactie met cliënt gehad, waarbij hij weliswaar duidelijk last had van rolverwarring, maar ik zou de prognose toch uit de pathologische sfeer willen halen.

Hulpverlener 3:

Je hebt gelijk. Ja, sorry hoor, maar ik zit op dit punt met een geweldig stuk onverwerkte problematiek. Ik word zo vaak gefrustreerd doordat ik zo zelden het gevoel heb dat we werkelijk bezig zijn met het zoeken naar de mens achter de cliënt.

Misschien ben ik nog niet helemaal klaar met mezelf.

Hulpverlener 1:

We dwalen af. Even de discussie plenair graag en alles op tafel, dan kunnen we naar de volgende case. Als ik het goed begrijp kunnen we cliënt het beste verwijzen naar een L.M. bureau binnen de regio.

Zijn basisattitude is namelijk zeer coöperatief en communicatief en met wat extramurale follow-up en een eventuele relatietraining wanneer hij zijn sociale evenwicht wat heeft teruggevonden zijn we al een stuk verder. Mag ik hier wat feedback op?

Hulpverlener 2:

Ik ben kennelijk niet goed bij je overgekomen. Als ik niet beter wist zou ik zeggen dat je zelf met een enorme brok frustratie zit. Ik wilde alleen maar zeggen dat we zeer outreachend naar cliënt toe bezig zullen moeten zijn en dat we dan waarschijnlijk ook een dosis positieve inbreng van hem zullen kunnen verwachten.

vertaling in 'mentsentaal' van de samenspraak voor 3 hulpverleners

Hulpverlener 1:

Meneer Jansen is hier nu al twee maanden en ik zou hem graag eens met jullie willen bespreken. Hij gebruikt mensen nog steeds, hij heeft ook woedeaanvallen en hij kan nergens tegen. De stemming in zijn groep is niet zo goed omdat hij zich vreemd gedraagt, maar ik vind hem niet hopeloos en ik zou graag eens horen wat jullie voor mogelijkheden zien.

Hulpverlener 2:

We moeten natuurlijk niet vergeten dat hij het vroeger thuis niet zo leuk heeft gehad en ik geloof dat hij veel zal hebben aan wat ondersteunende gesprekken met een begrijpende therapeut omdat zijn gedrag

anders alleen maar erger zal worden. Een andere mogelijkheid zie ik niet.

Hulpverlener 3:

Dat klinkt niet erg vrolijk, vind je dat echt? Ik heb anders laatst nog een erg goed gesprek met meneer Jansen gehad, waarbij hij het weliswaar weer lastig vond om mij te tatooyeren, maar ik vind hem helemaal niet gestoord. Hij wil graag meewerken en praten en als we hem wat blijven helpen als hij weer thuis is... Misschien kunnen we regelen dat hij aan een groep meedoet als hij weer wat gewend is. Wat vinden jullie daarvan?

Hulpverlener 2:

Misschien heb je me niet goed begrepen. Volgens mij trek je het je te veel aan. Ik bedoel alleen maar dat we erg met hem bezig zullen moeten zijn willen we wat resultaat zien.

Hulpverlener 3:

Ja, dat is zo, ik trek me die dingen te veel aan. Ik vind vaak dat we erg zeuren zonder echt iets te doen, maar dat is mijn zaak.

Hulpverlener 1:

We dwalen af, even terzake, we moeten meer doen. Zijn we het er allemaal mee eens dat we meneer Jansen na zijn ontslag kunnen verwijzen naar een Bureau voor Levens- en Gezinsmoeilijkheden in de buurt?

officiële informatie

Kernpunten van het faculteitsreglement

Op het ogenblik staat het vierde concept 'Toelichting op het faculteitsreglement' ter discussie. Dit stuk is daartoe binnen de faculteit op ruime schaal verspreid.

Het is niet doenlijk deze hele Toelichting van 45 pagina's beknopt weer te geven. Toch lijkt het van belang te proberen ten behoeve van de bredere kring van de hele universitaire gemeenschap de belangrijkste punten ervan naar voren te halen. Het is immers een belangrijk stuk want het geeft aan hoe de faculteit zou kunnen gaan functioneren. Het gaat daarbij om wezenlijke vragen zoals: volgens welke spelregels en afspraken kunnen de faculteitsraad en het faculteitsbestuur hun bestuurlijke taak verrichten, in welk kader kunnen de medewerkers van de faculteit hun werk doen, welke commissies moeten wanneer waarover advies of verslag uitbrengen en aan wie, enz.

De faculteit der geneeskunde heeft een drieledige taak: het geven van onderwijs; het verrichten van wetenschappelijk onderzoek (research); het deelnemen en bijdragen aan de gezondheidszorg in Zuid-Limburg. Ook elders wordt door de faculteiten der geneeskunde aan onderwijs en onderzoek gedaan. De grote nadruk op de deelname aan de gezondheidszorg in de regio is kenmerkend voor de situatie in Maastricht.

Elders konden tot voor kort de hoogleraren en hun vakgroepen tot op vrij grote hoogte geheel zelfstandig bepalen wat de inhoud van het onderwijs in hun vakgebied zou zijn en welk wetenschappelijk onderzoek zij wensten te verrichten. Ook nu de laatste jaren hun vrijheid van handelen op dit gebied nogal is ingeperkt blijft hun feitelijke invloed op de inhoud van onderwijs en onderzoek zeer groot.

Het bijzondere van de opzet van de faculteit der geneeskunde aan de RULimburg is nu dat de inhoud van onderwijs en onderzoek duidelijk tot de verantwoordelijkheid gerekend wordt van de faculteit.

teit als geheel. Het is dan ook de faculteitsraad die onderwijs-, onderzoeks- en bij ons ook gezondheidszorgprojecten en -programma's vaststelt en die de uitvoering ervan bewaakt. Wat het faculteitsreglement probeert te doen is een organisatiestructuur aan te reiken die het voor de faculteit en in laatste instantie voor de faculteitsraad mogelijk maakt deze taken op verantwoorde wijze te vervullen. Aldus komen drie aandachtsvelden in het reglement aan de orde.

- a. Het faculteitsreglement geeft aan welke bestuursprocessen er binnen de faculteit plaats vinden. Wat moet er op bestuurlijk niveau gebeuren.
- b. Het reglement geeft aan welke organen er nodig zijn om de afwikkeling van deze processen te waarborgen. De faculteitsraad en het faculteitsbestuur kunnen niet al deze taken zelf verrichten, ze moeten zich door commissies e.d. laten adviseren en bijstaan.
- c. Hoe meer organen en commissies er zijn, hoe groter de kans dat men langs elkaar heen werkt of elkaar voor de voeten loopt. Het faculteitsreglement probeert spelregels aan te geven voor hun functioneren en samenspelen zodat er een goede samenhang en onderlinge afstemming kunnen ontstaan.

In concreto worden deze zaken dan nader ingevuld ten aanzien van

- . de voorbereiding van het faculteitsbeleid;
- . het vaststellen van het faculteitsbeleid;
- . de uitvoering van het faculteitsbeleid;
- . de evaluatie van het faculteitsbeleid.

De voorbereiding van het faculteitsbeleid

Het voorbereiden van het beleid dat de faculteit zal gaan voeren vraagt veel tijd en energie. Daarom laat de faculteitsraad zich voor dit deel van zijn taak bijstaan door beleidsadviescommissies.

Gezien de drie taakvelden van de faculteit zijn dat de onderwijscommissie, de onderzoek- of researchcommissie en de gezondheidszorgcommissie. Zij adviseren de faculteitsraad over het te voeren beleid en zij baseren die advisering op verwachtingen binnen de faculteit (vooral van de capaciteitsgroepen en projectgroepen en t.a.v. het onderwijs ook van studenten) en op behoeften en verwachtingen van

buiten.

Voor goed begrip moeten hier kort enkele termen verklaard of opnieuw in de herinnering geroepen worden.

Project: een min of meer afgeronde activiteit die door de faculteit wordt verricht op het gebied van onderwijs, onderzoek of gezondheidszorg.

Projectgroep: een groep personen doorgaans van verschillende vakachtergrond die zich met het voorbereiden en het uitvoeren van zo'n activiteit bezig houdt.

Capaciteitsgroep: een groep van mensen uit de faculteit die eenzelfde tak van wetenschap beoefenen of die op eenzelfde toepassingsgebied werkzaam zijn en die van daaruit een bijdrage leveren aan het voorbereiden en uitvoeren van projecten. Een capaciteitsgroep zet daartoe mankracht en know-how in projectgroepen in.

Wat zijn de taken en bevoegdheden van de drie genoemde commissies? Natuurlijk is hun hoofdtaak het gevraagd of ongevraagd adviseren van de faculteitsraad over alles wat het onderwijs dan wel de research of de deelname aan de gezondheidszorg betreft, met inbegrip van de financiële, personele en materiële consequenties. Daarnaast brengen zij advies uit over het instellen van nieuwe capaciteitsgroepen en over de omvang van bestaande capaciteitsgroepen en desgevraagd ook over de samenstelling van projectgroepen. Zij stellen richtlijnen op voor onderwijs-, onderzoeks- of gezondheidszorgprogramma's en zij letten er mee op dat aan die richtlijnen de hand wordt gehouden. Zij houden de faculteitsraad op de hoogte van nieuwe ontwikkelingen op hun gebied en zij onderhouden contacten met andere universiteiten of met externe organen die voor de ontwikkeling van hun taakveld van belang zijn.

Het faculteitsbestuur heeft in dit verband de opdracht er namens de faculteitsraad voor te zorgen dat het werk van deze drie commissies gecoördineerd verloopt, zodat ze niet langs elkaar heen werken.

Het vaststellen van het faculteitsbeleid

Nadat adviezen met een plan over de wijze van realiseren daarvan zijn binnengekomen moet worden besloten welk beleid nu in feite op een aantal gebieden gevoerd gaat worden.

Dit gebeurt door de faculteitsraad: deze is het hoogste orgaan van de faculteit en is verantwoordelijk voor de meest wezenlijke zaken die aan de orde komen bij het besturen van de faculteit.

De faculteitsraad beslist dus wat er op het gebied van onderwijs, research en gezondheidszorg gaat gebeuren, hoe men dat wil realiseren en binnen welke tijd. Hij houdt ook in het oog of het gekozen beleid volgens de genomen beslissingen wordt uitgevoerd. In feite zal deze zorg voor het uitvoeren van de besluiten van de faculteitsraad berusten bij het faculteitsbestuur.

De uitvoering van het faculteitsbeleid

Bij de uitvoering van het faculteitsbeleid zoals dat door de raad is vastgelegd spelen het faculteitsbestuur, de capaciteitsgroepen en de projectgroepen een rol.

Het faculteitsbestuur moet (overigens samen met capaciteitsgroepen en projectgroepen) zoeken naar de meest doelmatige wijze waarop het faculteitsbeleid en de daarbinnen passende programma's gerealiseerd kunnen worden. Hierbij zijn begrippen als tijd en geld in het geding, maar ook het scheppen van een goed arbeidsklimaat. Dit laatste hangt direct samen met de wijze waarop de soms tegenstrijdige belangen van capaciteitsgroepen en projectgroepen in evenwicht worden gehouden.

Een capaciteitsgroep werd hierboven al omschreven als een groep van mensen uit de faculteit die eenzelfde tak van wetenschap beoefenen of die op eenzelfde toepassingsgebied werkzaam zijn en die van daaruit een bijdrage leveren aan het voorbereiden en uitvoeren van projecten. Naast deze 'toeleveringsfunctie' van de capaciteitsgroep heeft hij nog tot taak een thuisbasis te vormen voor de mede-

werkers van de faculteit. Vrijwel alle medewerkers van de faculteit horen tot een capaciteitsgroep. Dat is een blijvend element, terwijl projecten waaraan medewerkers worden toegevoegd altijd wisselend en tijdelijk zijn. Op deze thuisbasis kunnen de leden van de capaciteitsgroep elkaar stimuleren om hun wetenschappelijk niveau (en daarmee de kwaliteit van hun inbreng in projecten) voortdurend op peil te houden en te verbeteren. Het hoort vooral tot de taak van de voorzitter van de capaciteitsgroep dit wetenschappelijk niveau van de groepsleden te ontwikkelen. Daarnaast coördineert de voorzitter de inbreng van de groep in projecten zodanig dat alle groepsleden daarmee ongeveer even zwaar zijn belast. Ook is hij de eerstaangewezen persoon voor het onderhouden van de externe contacten van de groep.

Een projectgroep hebben we omschreven als een groep personen van verschillende vakachtergrond die zich bezig houden met het voorbereiden en uitvoeren van een project. Een project is een min of meer afgeronde activiteit van de faculteit.

Het faculteitsbestuur draagt zorg voor het samenstellen van de projectgroepen. Het bepaalt in goed overleg welke leden van het wetenschappelijk en niet-wetenschappelijk personeel en eventueel ook welke studenten tot een bepaalde projectgroep horen en voor welk deel van hun werktijd.

Iedere projectgroep heeft een voorzitter die er verantwoordelijk voor is dat de taak die aan de groep is opgedragen binnen de gestelde tijd en met het beschikbare budget wordt vervuld. Hij stelt daartoe van elk der leden van zijn groep vast wat zijn inbreng in de groepstaak moet zijn. De projectgroepvoorzitter wordt benoemd door het faculteitsbestuur op voordracht van de leden van de groep.

De evaluatie van het faculteitsbeleid

Het is voor de faculteit van groot belang te weten of het beleid dat in het verleden werd vastgesteld doeltreffend is en of de uitvoering daarvan doelmatig en binnen het budget is verlopen. Dat heet de evaluatie: wat is er in feite van de plannen terecht gekomen en wat betekent dat voor de toekomst.

De in dit verband opgestelde evaluatierapporten worden ter hand gesteld aan de onderwijs-, research- en gezondheidszorgcommissie. Op basis daarvan lichten deze commissies de faculteitsraad in over de vraag hoe het door deze raad vastgestelde beleid is uitgevoerd en welke bijsturing er in de toekomst misschien nodig zal zijn.

Aldus ontstaat een facultair eindrapport, vastgesteld door de faculteitsraad, dat als startpunt kan dienen voor nieuwe programma's en voor het facultaire beleid in de toekomst. Het evaluatierapport wordt ter beschikking gesteld van het Bestuur van de universiteit.

Besluit

Hierboven is geprobeerd een samenvatting te geven van de verschenen 'Toelichting op het Faculteitsreglement'.

Ter voorkoming van misverstand moet er misschien op gewezen worden dat het hier slechts gaat om een concept zoals dat door de projectgroep Faculteitsreglement werd opgesteld. Deze groep bestaat uit Mevr. Mr. E. de Groot en de heren W. Bakx, P. Devilee, J. Nijhof, Prof. Dr. J. Philipsen, Drs. P. de Rooy, Drs. J. Scholte en Prof. Dr. H. Tiddens.

Dit concept is door het F.B.O. ter discussie aan de faculteit voorgelegd.

Te zijner tijd zal misschien de gelegenheid bestaan op deze discussie wat nader in te gaan. Verder geldt van deze samenvatting uiteraard dat ze onvolledig is en niet altijd even nauwkeurig. Wie groter volledigheid of preciezer formuleringen verlangt leze de integrale tekst.

J. Offermans

Onderwijsevaluatie

Programma evaluatie Studie-eenheid 2.2.

Evenals bij de vorige programma evaluaties zijn de relevante delen van de oorspronkelijke vraagstelling onderstreept. De code erachter geeft eerst het nummer van de vraag en daarachter het percentage van de studenten, dat die vraag met ja beantwoordde. De door studenten gemaakte opmerkingen zijn tussen aanhalingstekens geplaatst.

In het algemeen vond men dit blok niet goed verlopen (12 ; 23). Tussen de groepen onderling was het oordeel nogal verschillend. Twee groepen waren er het unaniem over eens dat het blok niet goed verlopen was; van een andere groep vond 86% dat het blok wel goed verlopen was. De volgende opmerkingen geven dit verschil duidelijk aan.

"Grootste bezwaar tegen dit: het was slecht gestructureerd".
 "Ik vond het een erg vervelend blok. Het maakte me erg onrustig, terwijl mijn motivatie tot studeren miniem was..."
 "...Dit blok was dus verkeerd gestructureerd".
 "Rommelig blok. Gaf onbevredigend gevoel".

Maar ook:

"Erg goed blok vooral daar het niet zo gestructureerd was...."
 "De ongestructureerdheid heeft erg positief gewerkt. M.i. op de hele groep".
 "Ik vind dit een goed blok, het gestructureerde karakter ervan heeft vrij uitnodigend gewerkt om te studeren!"
 "Een van de fijnste blokken toe nu toe. Vooral de laatste 2 casussen (de minst gestructureerde) waren leuk om aan te werken. Dit kwam m.i. vooral omdat de groep vrij actief was en er erg goed werk geleverd werd".

Hoewel het merendeel van de studenten vond dat zij binnen de onderwijseenheid voldoende aan bod kon komen (9 ; 60) en het werken vanuit onderwijsgroepen functioneel vond (2 ; 53) was de samenwerking binnen de groepen beslist niet goed (8 ; 32)

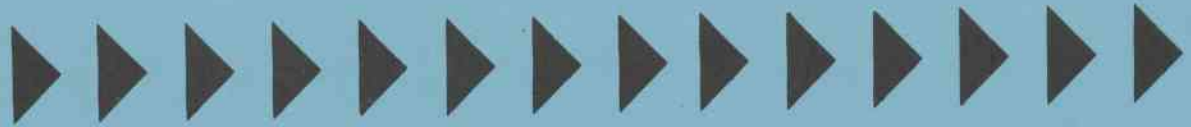
Als factoren kunnen genoemd worden: de voorgelegde taken vond men niet voldoende duidelijk (6 ; 45), de te stellen eisen moeten duidelijker omschreven worden (7 ; 68).

Ook hier heel duidelijk verschillen van mening. Vergelijk maar eens:

"Groepswork was werkelijk een mislukking" met "de samenwerking en de sfeer binnen de groep was ontzettend plezierig en heeft daardoor, ik dacht op alle groepsleden stimulerend gewerkt".

Alle programma onderdelen vond de meerderheid zinnig. Het percentage ja zeggars varieerde van 83 tot 96%.

Met de commentaren was men minder tevreden. Het commentaar op het zuigelingenverslag werd door 70% nuttig gevonden, op casus door 53% (nuttig 19 ; 53), op schoolbezoekverslag door 32% (20 ; 32)

Programma evaluatie studie-eenheid I.5.

Evenals in de vorige evaluatie is hier (het gedeelte van) de originele vraag onderstreept. Erachter is het nummer van de originele vraag vermeld, gevolgd door het percentage studenten dat ja op de vraag heeft geantwoord.

Vrijwel unaniem vond men dit blok goed verlopen (12 : 96). Het was niet te zwaar (3 : 16), niet te veel literatuur (11 : 16), er was voldoende tijd voor zelfstudie (4 : 78) en er werd niet teveel voorkennis verondersteld (10 : 24). Het werken vanuit de onderwijsgroepen was functioneel (2 : 90), iedereen kon voldoende aan bod komen (9 : 96), de samenwerking was goed (8 : 82). De taken waren niet te moeilijk (5 : 4) en voldoende duidelijk (6 : 82). Het hartenpraktikum werd zinvol gevonden (13 : 96). De enzymbepalingen vond de meerderheid wel zinvol (14 : 67) maar men kreeg erdoor geen goede indruk van het laboratoriumwerk (15 : 37). Het AV-materiaal werd - met uitzondering van de franstalige film "Eiwitten" (23 : 18) - waardevol gevonden. De aansluiting aan het Skillslab was goed (35 : 90). "De inhoudsdeskundigen waren niet te bereiken als je ze persé nodig had". Deze klacht is algemeen, want slechts 18% vond de inhoudsdeskundigen goed bereikbaar (20 : 18).

De samenvattende verslagen vond men niet erg zinvol (17 : 42). De bespreking van die verslagen nog minder goed (18 / 35). Bespreking van de deeltaak verslagen vindt men in het algemeen te prefereren boven een snellere bespreking van de samenvattende verslagen (19 : 84). Hieruit blijkt, dat het instituut van verslagen maken een grondige bezinning vraagt; niet alleen omdat het (snel) korrigeren van de omvangrijke deeltaken nu al een (te) zware belasting van de docenten vormt, maar ook omdat men teveel aan de hand van de docent wil lopen. In dit verband is het opvallend, dat de helft van de studenten vindt, dat de eindeisen duidelijker omschreven moeten worden (7 : 47).

Deze onzekerheid komt ook tot uiting in het feit dat men:

- snelle korrektie van deeltaken wil,
- dat men de planningsgroep vragen een beter systeem vindt (16 : 31),
- een inhoudsdeskundige als tutor wil hebben.

Na de zekerheid van de middelbare school liggen deze onzekerheden de studenten kennelijk zwaar op de maag. Voor de universiteit ligt hier duidelijk een opgave nl. het leren "leren leven met onzekerheden."

De opzet van de attitude vorming werd bevredigend geacht (50 ; 13). Ook vond men de aansluiting van het skillslab aan het studieprogramma onvoldoende.

Wel werden de bezoeken aan consultatiebureau en onderwijsinstelling door ruim 80% zinvol geacht.

Over de volgende onderdelen waren de meningen verdeeld:

- studenten-toetsvragen relevanter dan die van de planningsgroep (42 ; 49)
Wel vond slechts 38% de vragen van de planningsgroep moeilijker (43 ; 38)
- Toets strikt individueel in te vullen (45 ; 62)
- Verslagen moeten zonder meer kunnen meetellen (47 ; 62)
- Beslissing van de O.C. goed (48 ; 45)
- De 3 onderzoeksopdrachten zinvol (31 ; 62)
- De tijdsduur (beter 6 weken duren 52 ; 47)

● Promotie P. Cuypers

De promotie van Peter Cuypers zal plaats vinden op vrijdag, 7 mei a.s. om 15.00 uur. In het volgende nummer van Maffius wordt op deze eerste promotie aan de Rijksuniversiteit Limburg nader terug gekomen.

● Studiegids

Over enkele maanden zal de Studiegids 1976-1977 verschijnen. De voorbereidingen hiervoor zijn inmiddels begonnen.

Degenen die in de vorige gids onderwerpen hebben gemist of fouten zijn tegengekomen worden verzocht hun commentaren en wensen schriftelijk of mondeling door te geven aan de Afd. Voorlichting (Joep Offermans of Jeanine van Sintfiet). Er zal naar vermogen rekening mee worden gehouden.

● Open dag Skillslab

Op 11 maart organiseert het Skillslab voor alle studenten en medewerkers een open dag. De bedoeling daarvan is om binnen de universiteit beter inzicht te verschaffen in doel, aard en werkwijze van het Skillslab.

Nadere mededelingen worden aan ieder persoonlijk toegezonden.

● Keiologische Hogeschool Helmond

Op zaterdag 21 februari j.l. heeft Prof. H. Tiddens, rector magnificus van de RULimburg, omstuw door tal van andere hoogwaardigheidsbekleders in Helmond de eerste steen gelegd voor de aldaar te bouwen Keiologische Hogeschool.

Aard en betekenis van dit onderwijsinstituut konden ondanks diepgravende naspeuringen onzerzijds niet worden achterhaald.

De plechtigheid die een wat carnavalesk karakter droeg werd geheel ontregeld door het optreden van een actiegroep. De hooggeplaatste wetenschapper heeft daarop de eerste steen op een andere plaats dan was bedoeld in een aldaar voorhanden holte ingemetseld. In Maastricht was al langer bekend dat hij niet gauw voor één gat gevangen zit.

● Biomedische refereermiddagen:

19 maart Wim Engels 'Staphylocoagulase'.

2 april Wim Hermens 'Berekening hartspiernekrose'.

16 en 30 april vervallen i.v.m. Pasen en verjaardag H.M.

De voordrachten beginnen om 16 uur en vinden plaats op kamer 164 in het biomedisch centrum.

● Locatieoverleg Biomedisch Centrum.

Medio februari werd in het biomedisch centrum het nieuwe lokatie overleg geïnstalleerd. De installatie werd verricht door de voorzitter van het aftredende S.B.O.

De leden van het lokatie overleg zijn: Cees van Boven - voorzitter, Peter Cuypers, Paul Devilée, Dick Slaaf, Ger van der Vusse.

● Onderscheidingen

Na de prijsuitreiking en de opening van de tentoonstelling van kindertekeningen in de Aula van de universiteit zijn door Prins Funs I van de Tempeleers aan enkele medewerkers en studenten hoge onderscheidingen uitgereikt. Deze eer viel te beurt aan mevrouw Meyer Viol en aan de heren Tans, Lambriex, Voskamp, Zeguers, Tilly, Keulemans, Metsemakers en Offermans. De laatste kreeg deze onderscheiding in verband met zijn verdiensten voor het uitdragen van de naam en betekenis van Henric van Veldeke.

wiewat waar

Maandelijksse lijst van nieuw bij de Rijksuniversiteit Limburg
in dienst getreden medewerkers en medewerksters per februari 1976

<u>WIE</u>	<u>WAT</u>	<u>WAAR</u>
Mw.M.C.E. Claessens-Weusten	adm. medewerkster	Financiële Administratie
G.E.J. Hensen	medewerker	Algemene en Jur. Zaken
H.L. Leunissen	medewerker	Algemene en Juridische Zaken

per maart 1976

C.J. Behrtel	algemeen assistent	Onderwijsontwikkeling/ A.V.-centrum
Mej.W.J.C. Dammigh	medewerkster	Algemene en Juridische Zaken
Mw.A.v.Dooren-Plas	medewerkster	Huisartsgeneeskunde/ Skills-Lab
Mej.M.S.P.C. Hahn	secretaresse	Medische Microbiologie
S.J. Hollen	video-technicus	Onderwijsontwikkeling/ A.V.-centrum
R.S.M. Smits	medewerker	Algemene en Juridische Zaken

wiewaaitweg

Lijst van uit de dienst van de Rijksuniversiteit Limburg
getreden medewerkers en medewerksters per maart 1976

<u>WIE</u>	<u>WAAIT</u>	<u>WEG</u>
Drs.J.S. Mackenzie Owen	medewerker	Bibliotheek

GO

Lieve intellektueeltjes,

Naast je studie of werk op de universiteit kun je je hersens ook nog op een andere manier pijnigen. En wel door middel van een spel, het oeroude chinees omsingelings en veroveringspel Go. In het oosten ook nog wel Za-in, Ran-ka, U-ko, Ho-en of Shu-dan genoemd. (De betekenis van deze namen kan op verzoek uitgelegd worden).

Go is logischer dan schaken, het overtreft schaken wat eenvoud betreft. Maar tegelijkertijd is het weer zo menselijk dat nog geen computer 't kan spelen.

Je begint met een leeg bord en je bouwt zelf je gevechtspositie op. Het spel heeft zéér weinig spelregels, dus die heb je zo onder de knie en dan kun je je eigen creativiteit op dat grote bord gaan uitleven. (Zelfwerkzaam en probleemoplossend!).

Een strijd zonder bloedvergieten ontvlamt, een strijd van verstand en karakter!

De speelstenen, witte en zwarte ronde schijfjes die de vorm van een dubbelbolle lens hebben, worden door onwetenden vaak voor dropjes of pepermuntjes aangezien. Jammer hoor, want op die manier is Wip al 5 stenen (dropmintina's) kwijtgeraakt.

Go biedt voor man en vrouw gelijke kansen, zagezegd een geëmancipeerd spel. Zij kan er haar ruimtelijke intuïtie ten volle bij benutten! Bovendien kunnen verschillen in speelsterkte vereffend worden d.m.v. voorgiftstenen.

Om het geheel nog mysterieuzer te maken, verklappen wij nog een geheim. Heb je Hesse's "Glasperlenspiel" gelezen? En welk spel dacht je dat dat is? Juist, Go! Voor de niet-lezers (trouwens ook verdere informatie voor lezers): duurdere Go-stenen zijn gemaakt van glas.

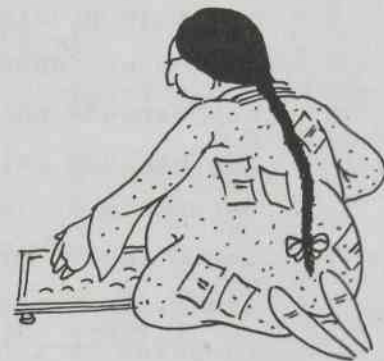
Mocht er genoeg belangstelling bestaan dan kunnen we tijdens de après-Go de mogelijkheid in overweging nemen om een klassespeler uit te nodigen voor een demonstratiepartij. Een volgende stap is dan: oprichting ener Go-club met leuke faciliteiten zoals instructie en goedkope borden + stenen.

Dinsdagavonds kun je ons aantreffen in het bovenzaaltje van de Dikke Dragonder (Platielstraat), je kunt ons natuurlijk ook gewoon aanschieten. Binnenkort zal op het hoofgebouw (trefcentrum) een Go-bond aanwezig zijn.

atari

Jan Nijhof

Wip Bakx.

P.S. I: Atari = Go-uitroep, welke betekent: als je nu niets doet, ga je dood.

P.S. II: Hesse's Glasperlenspiel bevelen we ook aan niet Go-er's van harte aan. Verkrijgbaar in Fischer (D) of Penguin (E) pocket.

Waar blijft de universiteitsraad ? (2)

Artikel 7 heeft het karakter van een nood-artikel. Voelt het Kollege van Bestuur deze (hoge) nood?

(wordt evt. vervolgd)

Max Beekers.

CARNAVAL

EEN
FEEST
OM TE
LEVEN.

Mestreech, zoe zouden we het moeten kunnen hawwe; zoe zou het moeten kunnen blieve: zo'n bruisende feeststad vol vrolijke mensen met rode, witte en zwarte gezichten en blauwe, groene pruiken en met min of meer (pot)sierlijke uitrustingen.

Een stad waar de mensen vrijblijvend vrij en vooral blij kunnen zijn; ieder (even) (eindelijk!) een stukje helemaal zichzelf kan zijn en temidden van dat grote volksdansfestijn op een zo'n persoonlijke eigen wijze carnaval kan vieren. Waar je gewoon gek kunt zijn of doen zonder dat psychiatrische bijstand noodzakelijk lijkt (Alhoewel ik wel een paar bekende psychiaters heb zien rondschuiven).

Héérlijk zulke, eigenlijk onbeschrijfelijke, dagen. Vreemde dagen ook, waarin zaken als nieuwsberichten, kranten en televisie als onwezenlijk langs je heen gaan en je nauwelijks beseffen kunt dat er nog een groot stuk Nederland is dat alledaagse dagen doormaakt en van dit uitzonderlijke stökske Nederland alleen een hele flauwe notie heeft van hossen en springen. Dat niet weet bijvoorbeeld van de magie van de muzikanten die met één trompet en een trommel hele rijen dansende en zingende mensen achter zich aan, als rattenvangers van Hamelen, weten te lokken het Vrijthof op, de Grote Staat in, het Amorsplein enz., waar complete ongelooflijk spontane happenings losbarsten.

Met een soort heimwee in het hart en duidelijke wee in de voeten en een schorre stem, maar met een glas in de hand met het bier waar Limburg terecht trots op is, heb ik het Mooswief dinsdagavond om 24.00 uur op het Vrijthof zien aftakelen, onder gejuich uit vele andere schorre kelen.

Voor mij was 't mijn eerste carnavalservaring en ik denk dat ik 't niet beter had kunnen treffen dan hier en nu: M E S T R E E C H 1976!

Stadsschouwburg /Staargebouw.

- 11 maart: cabaret - 'Je moet ermee leren leven'.
 12 maart: cabaret - 'Je moet ermee leren leven'.
 13 maart: Don Giovanni - opera.
 19 maart: Fons Jansen.
 23 maart: 'Kom van dat dak af' - klucht.
 27 maart: Marjol Flore en Silvia Alberts.
 2 april: Rob van Reijn met 'Exegese' - pantomime.
 6 april: cabaret Set Gaaikema.
 8 april: Nederlands Danstheater.

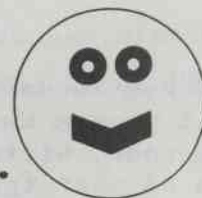
Circumflex.

- 7 maart: museumconcert in Bonnefantemuseum 16.00 uur.
 8 maart: film 21.30 uur.
 11 maart: voordracht door studenten gitaarklas om 18.00 uur in
 conservatorium.
 15 maart: film 21.30 uur.
 voordracht door studenten klarinetklas.
 16 maart: voordracht studenten orgelklas. Beide voordrachten om
 18.00 uur in conservatorium.
 17 maart: lezing bouwacademie om 19.00 uur.
 18 maart: E.v.d.Grinten speelt dwarsfluit. Piano: Tillj Keesen.
 21 maart: 16.00 uur in O.L.V. Basiliek voordracht student orgelklas.
 lezing over Maaslandse muziekcultuur 20.30 uur Cellebroe-
 derskapel.
 22 maart: film 21.30 uur.
 18.00 uur voordracht door studenten conservatorium. Werken
 van Ceacar Frank, Debussy, Bedings, Martino, e.a.
 24 maart: cabaretprogramma Hoeraak (eerste prijs cameretten 1975-Delft)
 met voorprogramma. In Redoute. Leden circumflex f3,50.
 29 maart: film 21.30 uur.

Kombi - Jongerensociëteit - Capucijnengang 3.

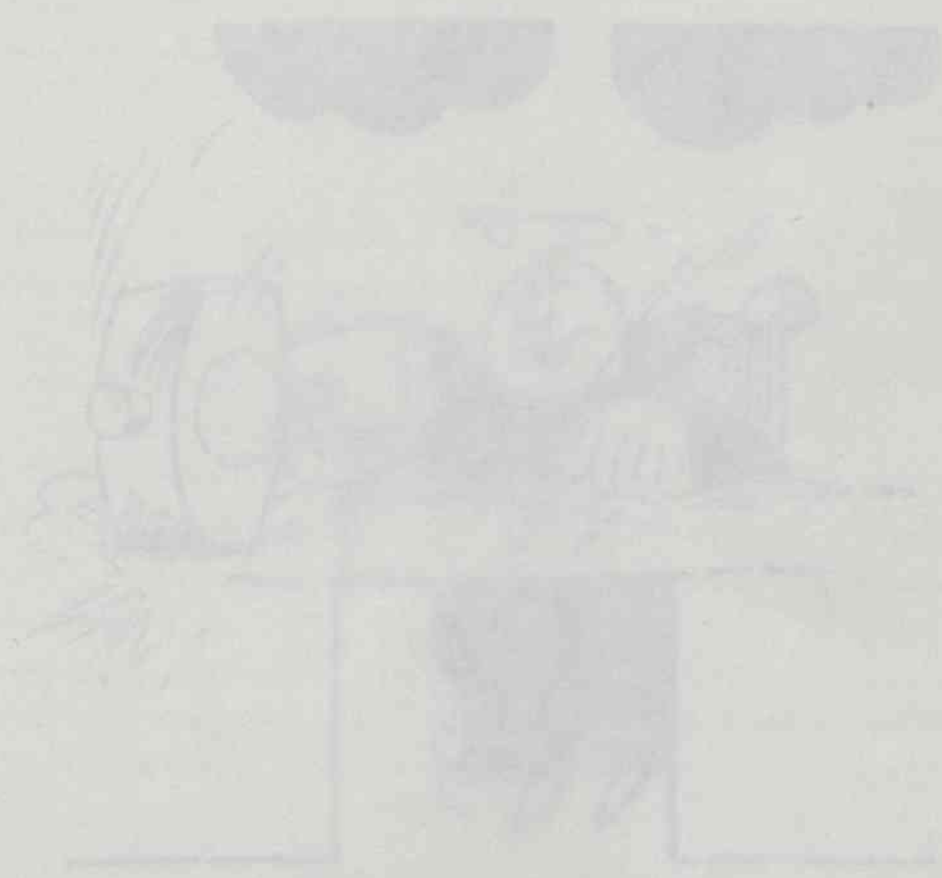
Programma helaas niet tijdig ontvangen.

AGENDA

MASSPIUS

MASSPIUS, een van de meest interessante tijdschriften van de wereld, is nu beschikbaar in Nederland. Het wordt uitgegeven door de Nederlandse Maatschappij voor de Propaganda van de Communistische Partij van de Verenigde Staten.

U-RANDI - DE WERELD

MASSPIUS is een van de meest interessante tijdschriften van de wereld. Het wordt uitgegeven door de Nederlandse Maatschappij voor de Propaganda van de Communistische Partij van de Verenigde Staten. Het bevat artikelen, verhalen en tekeningen die de lezer inzicht geven in de wereld van de communistische beweging. Het is een must-read voor iedereen die geïnteresseerd is in de huidige politieke situatie.

11. ...
 12. ...
 13. ...
 14. ...
 15. ...
 16. ...
 17. ...
 18. ...
 19. ...
 20. ...
 21. ...
 22. ...
 23. ...
 24. ...
 25. ...
 26. ...
 27. ...
 28. ...
 29. ...
 30. ...
 31. ...
 32. ...
 33. ...
 34. ...
 35. ...
 36. ...
 37. ...
 38. ...
 39. ...
 40. ...
 41. ...
 42. ...
 43. ...
 44. ...
 45. ...
 46. ...
 47. ...
 48. ...
 49. ...
 50. ...
 51. ...
 52. ...
 53. ...
 54. ...
 55. ...
 56. ...
 57. ...
 58. ...
 59. ...
 60. ...
 61. ...
 62. ...
 63. ...
 64. ...
 65. ...
 66. ...
 67. ...
 68. ...
 69. ...
 70. ...
 71. ...
 72. ...
 73. ...
 74. ...
 75. ...
 76. ...
 77. ...
 78. ...
 79. ...
 80. ...
 81. ...
 82. ...
 83. ...
 84. ...
 85. ...
 86. ...
 87. ...
 88. ...
 89. ...
 90. ...
 91. ...
 92. ...
 93. ...
 94. ...
 95. ...
 96. ...
 97. ...
 98. ...
 99. ...
 100. ...

AGENDA

1. ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...
 11. ...
 12. ...
 13. ...
 14. ...
 15. ...
 16. ...
 17. ...
 18. ...
 19. ...
 20. ...
 21. ...
 22. ...
 23. ...
 24. ...
 25. ...
 26. ...
 27. ...
 28. ...
 29. ...
 30. ...
 31. ...
 32. ...
 33. ...
 34. ...
 35. ...
 36. ...
 37. ...
 38. ...
 39. ...
 40. ...
 41. ...
 42. ...
 43. ...
 44. ...
 45. ...
 46. ...
 47. ...
 48. ...
 49. ...
 50. ...
 51. ...
 52. ...
 53. ...
 54. ...
 55. ...
 56. ...
 57. ...
 58. ...
 59. ...
 60. ...
 61. ...
 62. ...
 63. ...
 64. ...
 65. ...
 66. ...
 67. ...
 68. ...
 69. ...
 70. ...
 71. ...
 72. ...
 73. ...
 74. ...
 75. ...
 76. ...
 77. ...
 78. ...
 79. ...
 80. ...
 81. ...
 82. ...
 83. ...
 84. ...
 85. ...
 86. ...
 87. ...
 88. ...
 89. ...
 90. ...
 91. ...
 92. ...
 93. ...
 94. ...
 95. ...
 96. ...
 97. ...
 98. ...
 99. ...
 100. ...

